
Kristuksen ruokkimisesta

By David Wilkerson

February 11, 2002 Kun Jeesus oli menossa Galileaan, hän tuli Jaakobin kaivolle Samariassa. Matkasta väsyneenä hän pysähtyi sinne lepäämään ja opetuslapset menivät ostamaan ruokaa. Sillä aikaa eräs samarialainen nainen tuli kaivolle hakemaan vettä. Jeesus pyysi häneltä yksinkertaisesti: "Anna minulle juoda" (Joh. 4:7).

Kristuksen sanat tälle naiselle aloittivat pitkän keskustelun. Nainen päätyi puhumaan yksityiskohtaisesti, niin kuin Jeesuskin. Heidän keskustelunsa aikana nainen hämmästyti asioista, joita Hän kertoi hänelle. Lopulta hän sanoi: "Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki. Jeesus sanoi hänelle: Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi" (Joh. 4:25-26).

Juuri kun Kristus ilmoitti itsensä hänelle, opetuslapset palasivat. He olivat hämmästyneitä löytäessään Mestarinsa niin syvässä keskustelussa samarialaisen naisen kanssa. Kun he istuutuivat valmistamaan ateriala, tuo hämmästynyt nainen kiirehti takaisin kaupunkiin. Lopulta ruuan ollessa valmiina he sanoivat: "Mestari, syö" (Joh. 4:31).

Jeesus vastasi tällä hämmentävällä lauseella: "Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä" (Joh. 4:32). Hän siis kertoi heille: "Minut on jo ruokittu. Jotakin tapahtui täällä sillä aikaa kun olitte poissa, ja olen aivan täynnä. Ymmärtäkää: on jotakin, jota ette käsitä minusta. Minun ruokani ei ole tästä maailmasta."

Kristus selitti: "Minun ruokani on tehdä hänen tahtonsa, joka lähetti minut ja täyttää Hänen työnsä" (Joh. 4:34). Tiedämmehän, että Jumalan työ on kylvää ja leikata ilosanomaa, kooten sielujen satoa. Jeesus sanoo jo seuraavassa jakeessa: "Ettekö sano: Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu ... Nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi" (Joh. 4:35).

Lyhyesti: meidän tulee tehdä Jumalan valtakunnan työtä todistaen, tunnustaen ja sieluja voittaen. Jeesus toteutti tätä työtä samarialaisen naisen kanssa. Raamattu sanoo, että hän uskoi Jeesuksen olevan Messias - todistaen: "Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?" (Joh. 4:29).

On olemassa tarkoitus kaiken valtakunnan työn takana. Tämä tarkoitus kulkee suuren sielujen sadon yläpuolella. Isän tahto luomakunnan alusta alkaen - Hänen täydellinen tarkoituksensa ihmiskunnan syntymän takana - on luoda yhteyden ruumis Hänen Pojalleen - ja tässä tapahtumassa Jaakobin kaivolla näemme Kristuksen yhteyden tarpeen tulleen täytetyksi.

Jeesus itse asiassa kertoi opetuslapsilleen: "Nälkäni on tyydytetty tämän naisen kautta. Kaikki, mitä pyysin oli juoda vettä. Mutta hän ruokki minut. Hän toi minulle rehellisen, etsivän sydämen. Kun puhuin hänelle, hän kuunteli keskittyneesti. Hän odotti minua kuunnellen jokaista sanaa, jonka sanoin hänelle. Hän myös otti vaarin sanoistani, uskoen ja toimien niiden mukaan. Teidän täytyy ymmärtää, että tällainen yhteys on ruokaa minulle.

Raamattu puhuu Pojan yhteyden tarpeesta ihmisen kanssa alusta asti. Raamattu sanoo, että Kristus oli ennen kuin maailma luotiin. "...Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut" (Hebr. 1:2). "Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on" (Joh.1:2-3).

Jo aivan alussa näemme Herran etsivän yhteyttä ihmisen kanssa. Hänen Henkensä käyskenteli Adamin kanssa Edenin puutarhassa keskustellen päivän viileydessä. Nämä läheiset ajat olivat ruokaa Herralle, jotka tuottivat iloa ja tyydytystä Hänelle. Tällainen yhteys oli Hänen suunnitelmansa alusta asti. Mutta kun Adam lankesi syntiin, yhteys katkesi.

Myöhemmin ensimmäisessä Mooseksen kirjassa, voimme lukea miehestä nimeltä Eenok, joka otettiin taivaaseen. "Kun Eenok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois" (1Moos. 5:24). Eenok oli ollut Herran seurassa 365 vuotta. Silti hän eli vain puolet tuonaikaisesta normaalista elinajasta. Ihmettellessäni tätä tunsin Jumalan Hengen kysyvän: "Miksi arvelet minun ottaneen Eenokin kirkkauteen niin pian? Hänen aikalaisensa elivät seitsemästä kahdeksaan sataan vuotta. Miksi halusin ottaa hänet hänen keski-ikänsä?"

En osannut vastata. Henki kuiskasi: "Yhteys on minun ruokaani, David. Sanani sanoo, että Eenok vaelsi Minun kanssani. Tämä tarkoittaa, että hän seurusteli läheisesti kanssani, odotti Minua saadakseen tuntea ääneni. Hän kuunteli kun avasin sydämeni hänelle. Yhteytemme tuli niin läheiseksi, että halusin hänet luokseni tänne ikuisuuteen, missä ei ole yötä. Niin otin hänet vierelleni päättymättömään, keskeytymättömään yhteyteen."

Herra kysyi minulta saman kysymyksen Mooseksesta. "Miksi kutsuin rakkaan palvelijani luokseni, kun hän myös oli elämänsä huipulla?" Voit ajatella: "Siksi, koska Mooseksen ei sallittu mennä Luvattuun Maahan". Mutta tosiasia on, että Israel ei saapunut Kanaaniin suoraan. Mooses olisi voinut vielä elää jonkin aikaa.

Kuulin Herran sanovan: "Mooses oli yhteydessä kanssani tavalla, jollaisella kukaan ihminen ei ollut. Miksi luulet hänen tulleen alas vuorelta ylikuonnollinen kirkkaus kasvoillaan?" Laki ei voisi tuottaa tuota kirkkautta. Se oli läsnäolossani olemisen seurausta - neljäkymmentä päivää ja yötä. Kun kohtasimme kasvoista kasvoihin, hän ruokki Minua. Kyllä, annoin hänelle ohjeita tuona aikana, mutta meillä oli myös ihana yhteys. Puhuin Moosekselle ja hän kuunteli Minua. Näytin hänelle kuinka ilmestysmaja oli kuva Minusta, täynnä kirkkautta. Niinpä, kun lopuksi otin Mooseksen, otin hänet rinnalleni Eenokin viereen."

Seuraavaksi tuli kysymys: "Entä Elia? Miksi arvelet minun lähettäneen vaunut ottamaan hänet? Tämä tulinen profeetta olisi voinut vielä elää monia vuosia uskollisena todistajanani. Olisin vain antanut hänelle näyn todellisesta palveluksesta. Mutta sen sijaan halusin tuoda Elia läsnäolooni. Hän oli rukoillut edessäni tavalla, jolla harvat ihmiset tekivät. Halusin hänet vierelleni keskeytymättömään yhteyteen läpi iankaikkisuuden."

Kolme läheistä palvelijaa otettiin Herran luokse. Tämä täydentää Jeesuksen sanojen merkitystä. "Missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä" (Matt. 18:20). Toisin sanoen: "Missä kaksi tai kolme teistä on yhdessä yhteydessä, olen siellä kanssanne, keskustellen ja ollen yhteydessä - ja se ruokkii minua. Minua ilahduttaa se, että odotatte minua. Te teette minulle palvelusta, kun odotatte ääneni kuulemista. Täytätte Isän aivan alussa asettamaa tarkoitusta."

Salli minun viedä sinut kirkastusvuorelle. Jeesus oli johdattanut sinne kolme opetuslastaan, Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Äkkiä näiden miesten silmien edessä Kristus muuttui taivaalliseksi: "Hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo" (17:2) Seuraavaksi luumme: "Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa" (17:3). Kreikankielinen sana tässä on 'soon', joka merkitsee liittoa, yhteydessä olemista. Mooses ja

Elia olivat yhteydessä Jeesuksen kanssa keskustellen molempiin suuntiin.

Miksi tällainen tapahtuma? Uskon, ettei sillä ollut mitään tekemistä Jeesuksen palvelutyön kanssa. Sillä ei ollut myöskään mitään tekemistä hänen opetuslastensa kanssa. Sen jälkeen Kristus neuvoi heitä: "Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennenkuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista" (17:9).

Ei - uskon, että Jeesus kirkastetussa ruumiissaan halasi erästä viimeisistä aterioistaan. Hän tiesi, mitä hänellä oli edessä ja hänellä oli nälkä sen ruuan puoleen, josta ihminen "ei mitään tiedä". Hän oli kohtaamassa ristin, maksamassa hintaa, joka oli sovittu, lunastaakseen ihmiskunnan synneistään. Hän halusi aterian läheisten ystäviensä kanssa vahvistaakseen sieluaan tulevaa varten. Minun mielestäni Kristuksen kohtaaminen Mooseksen ja Elian kanssa oli lahja Isältä. Jumala halusi antaa Pojalleen kirkkautensa muistutuksen sanoen: "Täällä on se taivaallinen ruoka, joka odottaa sinua".

Jeesus kertoo sellaisen vertauksen Luukkaan evankeliumin 17. luvussa, jonka pitäisi tehdä vallankumous rukouselämässämme. Seuraavan vertauksen pitäisi muuttaa jokaisen kristityn käsitys yhteydestä:

"Jos jollakin teistä on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko hän tälle tämän tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'? Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista minulle ateria, vyöttäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä'? Ei kaikei hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty? Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita; olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.'" (Luuk. 17:7-10)

Tiedämme, että vertauksen mestari on Jeesus, ja palvelija edustaa jokaista uskova. Selvästi tämä vertaus puhuu Kristuksen ruokkimisesta ja ilmeisesti Herramme osoittaa tämän olevan korkeimman kutsumuksemme.

Vastalauseeksi voit sanoa: "Luulin korkeimman mahdollisen kutsumuksemme olevan mennä sadonkorjuutyöhön". Se todella on korkea kutsumus. Mutta Jeesus sanoo, että se ei ole korkein. "Korkea Jumalan kutsu Kristuksessa Jeesuksessa", niin kuin Paavali siihen viittaa, on ruokkia Häntä. Kaiken palvelutyön tulee syntyä yhteydestä ja läheisyydestä Kristuksen kanssa. En ymmärtänyt tätä ennenkuin itse panin palvelijan kengät jalkaani.

Äkkiä olen yksi pellolla kyntäen ja ruokkien lampaita. Kun työpäivä on ohi, olen väsynyt, hikinen ja nälkäinen. Olen työskennellyt kovasti ja uskollisesti, ja nyt tarvitsen ravintoa. Niinpä menen Mestarin ruokailuhuoneeseen tullakseni ravituksi. Kun käyn sisään, odotan kuulevani Mestarin sanovan: "Ole hyvä, istu. Tarvitset virvoitusta". Niinpä seison pöydän viedessä nälkäänäkevän näköisenä, anovin silmin: "Olen tarpeessa." Mutta Mestari ei sanokaan: "Istu ja syö". Sen sijaan Hän käskää: "Pue esiliina yllesi. Olen valmiina syömään, joten palvele Minua ensin. Sen jälkeen kun olet palvellut minua, syöt ja juot sinä."

Tässä on ehdoton näyte siitä, että olemme kutsutut ruokkimaan Kristusta. Ensi silmäyksellä tämä käsky näyttää ankaralta ja vaativalta. Kuitenkaan mikään ei voisi olla kauempana totuudesta. Jumalan mielen mukainen profeetta Elia antoi samanlaisen käskyn kun eräs leski ruokki häntä. Elia sano hänelle: "Tee minulle kakku ensin. Sitten saat syödä". Se, mitä näissä molemmissa kohdissa itse asiassa sanotaan on: "Jumalan valtakunta ensin. Sitten kaikki muu annetaan sinulle."

Kun näen, mitä Jeesus todella sanoo tässä, sydämeni sulaa. Hän on jo sanonut opetuslapsilleen:

"Ystäviksi minä sanon teitä" (Joh. 15:15). Ja nyt hän sanoo: "Olette palvelijoitani, mutta minä kutsun teitä ystävikseni. On olemassa eräs tarve minussa, jonka vain teidän ystävyysenne voi täyttää. Olette olleet ulkona pellolla koko päivän, tehneet työtä minulle ja olette väsyneitä ja nälkäisiä. Mutta ennen kuin ruokin teitä, tarvitsen teitä tekemään jotakin minulle. Haluan teidän tulevan ja istuvan pöytäni ja antaa minun puhua teille. Sydämessäni on niin paljon, jonka haluan kertoa teille. Odotan joka päivä sitä aikaa, jolloin voin seurustella ja pitää yhteyttä kanssanne. Vyötä itsesi nyt ja palvele minua."

Emme kuvittele tätä palvelijaa tarjoilijaksi ryntäilemässä kiireisenä keittiöstä pöytään. Ei - se palvelija, jonka Kristus tuo tässä esiin, on kuva ystävästä - joka on kutsuttu yksinkertaisesti istumaan ja kuuntelemaan. Mestari puhuu hänelle: "Olen kaivannut sinua. Ruoki nyt minua ja anna minun keventää sydäntäni sydämeni sinulle. Anna minun puhua elämäsi. Haluan näyttää sinulle tulevaisuuden asioita."

Kuten näet, Kristuksen ruokkiminen ei ole yhdensuuntainen suhde, jossa hoidamme kaiken puhumisen. Pikemminkin ruokimme Mestariamme iloitsamalla kuulla Hänen ääntään. Palvelemme Hänen ruokanaan kuuntelemalla kärsivällisesti. Herra kuvasi sitä tällä tavalla Hesekielille: "Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät ... saavat lähestyä minua, palvella minua ... he saavat tulla minun pyhäkköni ja saavat lähestyä minun pöytäni, palvellen minua" (Hes. 44:15-16). Saadokin papeilla oli korkein kutsu Jumalan kansan keskuudessa. Mitä Herra pyysi heiltä? Hän halusi heidän palvelevan Häntä Hänen pöydässään. Me teemme tämän tänä päivänä antamalla Herralle korvan kuulla Hänen ääntään.

Jeesus puhuu samanlaisesta läheisyydestä pöydän ääressä: "Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani" (Ilm. 3:20). Kristus sanoo itse asiassa: "Olen täällä ja haluan tulla sisään pöydän ääreen puhumaan kanssasi. Haluan ruokkia sinua, ja annan sinun ruokkia minua."

Voit ajatella: "Mutta Jeesus käyttää sellaisia kylmiä sanoja tässä vertauksessa kuten "velvollisuus" ja "ansioton palvelija" Se kuulostaa niin säälimättömältä. Se ei ole sopusoinnussa Jumalan luonteen kanssa." Todellisuudessa kreikankielen sana ansioton tässä merkitsee ansaitsematonta. Ja sana velvollisuus merkitsee etua. Lyhyesti sanoen jokaisen uskollisen palvelijan tulisi myöntää: "Siinä mitä tein, ei ole mitään ansiokasta. Olen tehnyt vain sitä, mistä on minulle hyötyä."

Jeesus siis sanoo toisin sanoen: "Älä lähde pois läsnäolostani ajatellen: 'Mestarin täytyy olla armollinen minulle. Annoin hänelle runsaasti aikaa tänään. Nyt Hän on minulle velassa.' Tiedät, että armoani ei voi ansaita. Se on lahja, vapaasti annettu sinulle. Minun käskyni eivät ole myöskään murhetta aiheuttavia. Päinvastoin, niistä on hyötyä sinulle. Niinpä: aina kun ruokit minua, älä laske sitä ansiokkaaksi hyväksi työksi. Sellaiset teot eivät rakenna hyvitystä syntiä vastaan."

Tämän Kristuksen ruokkimisasian pitäisi nöryyttää meitä syvästi. Meidän pitäisi rehellisesti kysyä itseltämme: "Miksi Jeesus haluaisi minut lähelleen? Miksi Hän pyytää minua viipymään läsnäolossaan? Olen niin heikko uskossa ja niin taipuvainen epäonnistumiseen. Silti Hän sanoo, että kun odotan Häntä ja kuuntelen Hänen ääntään, se ruokkii Häntä. Hän sanoo, että se on ruokaa Hänelle, kun janoan kuulla Hänen puhuvan. Kuinka näin voisi olla? " Pitäköön tällaiset ajatukset meidät aina nöyrinä Herran edessä.

Tämä sanoma syntyi erästä kunnioitettavasta kokemuksesta, joka minulla oli rukouksessa ollessani. Kun rukoilen, aloitan tulemalla Jumalan esikartanoihin ylistäen ja kiittäen. Sen jälkeen vietän aikaa ylistäen. Seuraavaksi minulla on pyyntöjen aika, rukoillen niiden pyyntöjen puolesta, joita on tullut

palvelutyömme kautta. Uhraan rukouksen leskien, samoin kuin isättömien, kodittomien, köyhien, vanhusten, sairaiden ja kärsivien puolesta. Lopuksi rukoilen perheeni puolesta ja johdatusta palvelutyölleni. Sen jälkeen istun hiljaa odottaen Herran Jeesuksen puhuvan.

Hiljattain rukoushetkeni jälkeen olin lopettelemassa ja lähdössä. Mutta kuulin hiljaisen, pienen äänen kuiskaavan: "David, pyydän, älä lähde. älä jätä minua vielä. Minulla on niin paljon jaettavaa kanssasi. On niin paljon sydämelläni, jonka haluan sinulle näyttää maailman tarpeista ja seurakuntani tilasta. Ruokit minua kuuntelemalla."

Luukkaan evankeliumin luvusta 24 löydämme koskettavan kertomuksen liittyen Kristuksen haluun tulla ruokituksi. Tässä vaiheessa Jeesus on noussut ylös kuolleista ja on päättänyt lunastustyönsä. Nyt Hän on kirkastusruumiissaan. Hän on yhä ihminen inhimillisin tuntein, mutta hän ei ole aineellisten rajoitusten sitoma. Hän voi ilmestyä tai kadota niin kuin tahtoo eivätkä ovet tai seinät voi pysäyttää häntä.

Mihin Herra meni ensiksi? Heti ylösnousemisensa jälkeen jokin liikutti häntä hänen kirkastetussa olemuksessaan. Hän oli nälkäinen haluten sitä "ruokaa.. josta te ette tiedä" (Joh. 4:32). Näemme hänet ensiksi tiellä Jerusalemissa läheiseen Emmaukseen. Äkkiä hän ilmestyi kahdelle opetuslapsistaan, jotka olivat murheissaan Hänen kuolemastaan. Raamattu sanoo: "Heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssansa. Mutta heidän silmänsä olivat pimitetyt, niin etteivät he tunteneet häntä" (Luuk. 24:15-16).

Samoin kuin Hän teki samarialaisen naisen kanssa, Jeesus viritti keskustelun näiden miesten kanssa. Hän kysyi: "Mistä te puhutte? Ja miksi olette niin murheellisia?" He olivat epäuskoisia ja sanoivat: "Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?" (24:18).

Pilailiko Jeesus näiden miesten kustannuksella heidän surussaan? Ei, ehdottomasti ei. Tosiasiassa Hän teki päinvastoin saadakseen heidän sydämensä lausumaan mielipiteensä. Hän antoi heidän purkaa patoutuneet tunteensa jopa sellaiseen pisteeseen, joka kuulostaa epäuskolta. Ja Hän kohdisti puheensa heidän epäuskoonsa: "Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu" (24:27) Eräänlainen ylemmän asteen koulutus. Nämä miehet ymmärsivät kaiken: profetiat Kristuksen tulemisesta ja Hänen kuolemansa merkityksen, hautaamisen ja ylösnousemuksen merkitykset.

Mitä Jeesus teki siellä? Miksi Hän valitsi kävellä ja puhua näiden miesten kanssa? Hän yksinkertaisesti halusi viettää aikaa ystäviensä kanssa. Hän nautti kiireettömästä yhteydestä heidän kanssaan avaten sydäntään ja Sanaansa heille läheisessä yhteydessä. Ja nuo kaksi miestä kuuntelevin korvin ja palavin sydämin ruokkivat hänet.

Tuona iltana miehet pysähtyivät majataloon yöksi. Tuossa vaiheessa Jeesus "...oli aikovinaan kulkea edemmäksi" (24:28). Ehkä Herra sanoi: "Veljet, olette antaneet minulle paljon ajastanne. Olette kuunnelleet minua hyvin kun jaoin teille sydäntäni. Olette epäilemättä väsyneitä. En estä teitä enempää. Menen eteenpäin ja annan teidän levätä."

Se olisi voinut olla tuon kertomuksen loppu. Monille uskoville se todella on loppu. He ovat tyytyväisiä siihen yhteen kohtaamiseen, joka heillä oli Jeesuksen kanssa vuosia sitten. Nyt kaikki, mitä he etsivät, on Raamatun tunteminen. He eivät välitä etsiä läheisyyttä Hänen kanssaan. He todistavat: "Kyllä tunnen Kristuksen, tiedän paljon Hänestä." Mutta he eivät odota Herraa ruokkiakseen Häntä. He eivät

tunne Hänen ääntään. Ja he menettävät henkilökohtaisen ilmestyksen siitä, kuka Hän on.

Mutta opetuslapset Emmauksen tiellä eivät antaneet sen tapahtua. Kun Jeesus halusi mennä eteenpäin, "he vaativat häntä sanoen: Jää meidän luoksemme" (24.29): Kreikenkielen sana 'vaativat' tässä merkisee 'pakottivat'. Yksinkertaisesti he eivät antaisi Hänen mennä. Muista, että he eivät vielä kukaan tunteneet Mestariaan. Mutta heidän sydämensä paloi sanoista, joita hän oli heille puhunut (ks. 24:32). Nyt he vaativat häntä: "Sinun täytyy jäädä luoksemme."

Tämä oli vastausta, jota Jeesus etsi. Hänellä oli niin paljon enemmän sanottavaa noille kahdelle. Ja seuraavaksi luemme yhden ihanimmista Raamatun lauseista: "Hän meni sisään ja jäi heidän luoksensa" (24:29). Nämä kaksi miestä olivat ruokkineet Kristusta kuuntelemalla Hänen sydäntään. Ja nyt hän otti heidät pöytänsä, jossa Hän ruokki heitä. "Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän katosi heidän näkyvistään" (24:30-31).

Kiitos Jumalalle, että nämä opetuslapset pakottivat Jeesusta jäämään. Muutoin heidän silmiään ei olisi avattu näkemään elävää Kristusta. He olisivat kääntyneet Jerusalemiin mukanaan jonkinlainen kuollut todistus: "Tapasimme jonkun matkalla Emmaukseen, joka opetti meille Sanaa syvällisesti. Se sai sydämemme palamaan ja ymmärsimme Kristuksen aivan uudella tavalla." Toiset opetuslapset olisivat painostaneet heitä kysyen: "Mutta näittekö Herran? Kosketittekö Häntä? Saitteko selville, missä Hän on? Sanotte, että sydämenne oli palava. Mutta kertokaa meille, onko Jeesus elossa?" Valitettavasti he eivät olisi kyenneet vastaamaan.

Sen sijaan nämä uskolliset miehet ryntäsivät takaisin veljiensä luokse Jerusalemiin ja saattoivat antaa heille tämän väräjävän todistuksen: "Herra ilmestyi meille! Puhuimme Hänen kanssa ja aterioimme Hänen kanssaan. Kerron teille, että näimme Hänen elävän. Ja Hän ruokki meitä Jumalan Sanalla omasta suustaan. Kyllä, Hän elää totisesti" (ks. 24:33-35). Samalla hetkellä Jeesus ilmestyi heidän keskelleen.

Valitettavasti monet kristityt eivät mene eteenpäin saadakseen täyden ilmestyksen Kristuksesta. Monet ihmiset eivät kuluta aikaa Herran odottamiseen. Useimmat ovat tyytyväisiä käydessään seurakunnassa, kuullessaan Sanaa saarnattavan ja kasvaessaan vain tiedoissaan Jeesuksesta. Ajoittain heidän sydämensä voi syttyä heissä heidän kuunnellessa Jumalan Sanaa. Mutta he eivät maksa hintaa Kristuksen läheisyydestä.

Pietari sanoo meille: "Kasvakaamme meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa" (2. Piet.3:18). Tämä on juuri sitä, mitä nämä kaksi opetuslasta kokivat Emmauksen tiellä. He kasvoivat Herran tuntemisessa kirjoituksista. Mutta se oli vasta perustus, ei loppuunsaatettu työ. Paavali tiesi tämän ja kirjoitti: "...kaikin tavoin kasvaimme häneen, joka on pää, Kristus" (Ef. 4:15, korostus minun).

Tämä on se, mistä puhutaan, selvästi ja yksinkertaisesti: Jeesus Kristus haluaa olla tärkein aarteesi elämässäsi. Hän haluaa merkitä sinulle enemmän kuin työsi, urasi, jopa perheesi. Ja päivien kuluessa, Hän haluaa tulla sinulle koko ajan kallisarvoisemmaksi.

Niin - kuinka kallisarvoinen Jeesus sinulle on? Voit väittää: "Hän on kaikkein kallisarvoisinta elämässäni. Kristus on kaikkieni." Jos se on totta, et olisi tyytyväinen vain pelkkään pään tietoon Hänestä. Ikävöisit kuulla Hänen ääntään puhuen sinulle. Ja halusi odottaa Häntä kasvaisi. Hänen hiljaisen, pienen äänensä kuuleminen tulee suurimmaksi iloksesi. Et antaisi minkään olla esteenä

Hänelle annettavalle ajalle. Todellakin: mitä enemmän aikaa vietät odottaessasi Häntä, sitä vähemmän kiinnittyneenä olet tämän elämän vaikeuksiin.

Oletko ottanut nuo askeleet Kristuksen kanssa Emmauksen tiellä? Onko sinulle opetettu Hänen sanaansa hyvin, niin että sydämesi riemuitsee totuudesta? Ja vielä tärkeämpää: oletko palvellut iloiten Häntä ja ruokkinut Häntä? Ota vaari: On olemassa vaara langeta pois yhteydestä Hänen kanssaan. Paavali puhuu tulevasta "luopumuksesta" seurakunnan ylle (2. Tess. 2:3). Kreikankielen sana tässä tarkoittaa loikkausta, luopumusta tai avioeroa. Lyhyesti sanoen monet tulevat luopumaan Herrasta, hyläten kaiken rakkauden Häntä kohtaan ja erottaen itsensä hänen yhteydestään.

Mutta antakaa minun antaa teille toivon sana. Olen oppinut jotakin, joka tekee Herran yhä kallisarvoisemmaksi minulle. Uskon, että tämä avain kasvattaa ilmestystäni Hänestä ja voi varjella minut lankeamasta tulevina päivinä. Mikä tämä avain on? Se on jotakin, jonka olen lisännyt rukousaikaani. Annahan kun selitän.

Rukoilen kuten tavallisesti, sillä tavalla, jota kuvasin aiemmin. Kuitenkin rukousaikani päätettyäni viivyn salaisessa rukouskammiossani. Polvistun Herran eteen ja sanon: "Jeesus, olen täällä vain sinua varten. En tuo mitään pyyntöjä tai anomuksia. Tämä on Sinun aikaasi, Sinun yksin. Olen täällä kuunnellakseni sydäntäsi". Yksinkertaisesti viivyn Hänen läsnäolossaan rakastaen Häntä ja odottaen Häntä. Tiedän, että Hän tulee luokseni ja puhuu, mitä Hänellä on mielessään.

Hän todella puhui tämän sydämelleni: "Nyt tiedän, että olet tehnyt minut elämäsi aarteeksi, David. Tiedän, että olen sinulle kallisarvoisempi kuin perheesi, palveluksesi ja työsi. Haluat minua enemmän kuin mitään muuta - ja se on minun ruokaani. Tahdon sinun jatkavan luokseni tulemista tällä tavalla ja antaa minun avata sydämeni sinulle. Jos tämän teet, olen aina täällä puhuakseni sinulle."

Sitten Herra antoi minulle erään viimeisistä sanoista seurakuntaansa varten. Sanon sen sinulle nyt kaikessa vilpittömyydessä: Jeesus pyytää sinua ruokkimaan Häntä antamalla Hänelle aikaa joka päivä. En puhu siitä ajasta, jonka käytät Raamatun lukemiseen tai pyyntörukouksiin; sen pitäisi tapahtua omalla ajallasi.

Mutta kun olet päättänyt päivän työt, tule Mestarin pöytään palvelemaan Häntä. Hän pyytää sinua vain yksinkertaisesti odottamaan Hänen läsnäolossaan kunnes kuulet Hänen äänensä. Hän haluaa aikaa avata sydämensä sinulle, joten tee Hänen palvelemisensa ajasta rajoittamatonta. Joka kerta kun odotat Häntä, Hän lupaa puhua sinulle.

Mikä etuoikeus ruokkia kallisarvoista Herraamme ja Vapahtajaamme.

Tekijänoikeusrajoitukset: Tämä tiedosto/julkaisu on World Challenge, Inc:n omaisuutta. Sen saa tulostaa kokonaisena lukijan henkilökohtaiseen käyttöön tai annettavaksi perheenjäsenille tai ystäville. Sitä ei saa muutella eikä korjailta millään tavalla, ja tämä ilmoitus on oltava mukana kopiesa/tulosteessa. Tätä materiaalia ei saa julkaista sähköisesti millään muulla ftp- tai nettisivustolla, kuin worldchallenge.org, davidwilkerson.org tai tsculpitseries.org.